

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendiolvm Vitæ Admirabilis Et Pretiosæ Mortis B.
Rosæ De S. Maria Limensis Peruanæ, Tertii Ordinis S. P.
Dominici à S. D. N. Clemente IX. Beatis Annumeratæ**

González de Acuña, Antonio

Augustæ Vindellicorum, 1668

Capvt XVIII. Rosa divinitus cognoscit, ædificandum in Urbe Limana sanctæ
Catharinæ Senensis Cœnobium. Eidem alia complura arcana Deo
revelante patefiunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44063

impar, Rosam quasi manifestè delirantem ob-
jurgaverit: Et ubi tibi sunt, diceret, bis centies
mille libræ argenti! At illa fidejussorem, in-
quit, habeo illum, in quo thesauri omnes. Sed
hæc seorsim narrabimus.

C A P V T X V I I I .

ROSA divinitus cognoscit, ædifi-
candum in Urbe Limana sanctæ Cathari-
næ Senensis Cœnobium. Eidem sælia complu-
ra arcana Deo revelante pate-
fiunt.

FLoret nunc Limæ numerosum ducentis sa-
cris Virginibus Cœnobium sub instituto
sancti Dominici, erectum anno sæculi hujus
vigesimo secundo ab Illustri, & opulenta vidua
D. Lucia Guerra de la Daga. Istud integro
ante foundationem decennio nunc per symbola
& figuras, nunc manifestè in propria forma, &
typo, fuit Rosæ divinitus præmonstratum: De
illo tam securè, ac fidenter loquebatur, perinde
ac si constructum ante oculos haberet: Desi-
gnavit personas, quæ illic Deo famulaturæ es-
sent, ac inter has propriam Matrem: numerum
diffinivit, locum prædixit, futuræ ibidem fabri-
cæ plantam, ac systema in tabella delineavit,
primum incruenti sacrificij Mystam nominatim
expressit, primam futurarum Monialium Præ-
fectam ex vultu agnovit, spiritu suo imbuit, o-
scu-

seculo pacis quodammodo initiavit. Nonnullis
visa est insanire, cum præcipuè Illustris fœmina,
quam Cœnobij fundatricem fore vaticinata
fuerat Rosa, superstitem virum haberet, & Ma-
trem circumstaret soboles numerosa, quatuor
nempè filij, & una filiola, & qui in se recepe-
rat curam exorandæ à Rege facultatis, Madrito
Limã rediisset infecta re, & nulla spei lux inpo-
sterum affulgeret. Sed Lucix maritum, & pau-
lò post filios omnes ab hac vita Deus evocavit,
obstacula innumera, & potentissima disjecit,
repugnantium animos ad favorem pij operis
flexit, ac brevi stetit nobilissimus Parthenon,
qui etiam nunc sæpissimè Rosæ Monasterium,
hoc est diu ante Rosæ vaticinio prænunciatum
amat appellari. Hoc primùm fatidico animo
percepit, cum aliquando lectas in horto Rosas
cœpit non sine devotis suspiriis in altum jacta-
re, & germano fratri supervenienti, & quæ-
renti, quid rerum ageret, mysterium celavit; sed
cœpere loqui prodigia; nam quas Rosa in sub-
lime sparserat, hærebant in aère, & in conspi-
cuam sanctæ Crucis figuram aptissimè coibant,
eidemque Cruci à succedentibus Rosis decorus
per circuitum limbus formabatur. Agnovit
Rosa Virgines illas esse, quæ in cruciformem
arctioris vitæ Regulam coaptatæ è sublimi per-
fectionis statu terram despecturæ erant; Aliàs
oranti fuit ostensum pulcherrimum pratum, li-
liis rosisque variegatum; quod in hortum con-

clusum, & à profani sæculi commercio segregandum certò cognovit. Testatus asseruit R. P. Villalobos Soc. Jesu vir sanctitate nobilis suo se experimento propheticum spiritum in Rosæ deprehendisse, quæ sui cordis arcana didicerat, velut etiam R. P. Philippi de Tapia Callaoensis Rectoris & Michaelæ de la Massâ, Mariæ de Mesta, aliorumque: ita etiam res loco, vel tempore dissitas, intuebatur animo: diurnam vitam spondit ægris quàm plurimis fermè jam in hora decretoria cum morte luctantibus: pueris, puellisque prædixit, quodnam vitæ genus ingressuræ essent: spondit, nonnullos religiosæ militiæ nomen duros, licet ab eo vitæ instituto alienissimi essent. Proregis animum immutandum vidit, qui molesto muneri nobilem virum destinaverat: Ferdinando germano fratri scripsit, orituram ex illo filiolum cujus vultum purpureus conspicuæ Rosæ character ornaturus esset, & illam innocentia singulari nobilem fore: advectam ex Æthiopia fœminam, quæ profitebatur, in Panama sacro se fonte lustratam, cognovit, nequiquam fuisse aqua salutaris respersam, & insperatis indiciis convictam ad meliorem frugem revocavit; sacro illa baptismo tinctæ est, ac postridie felix interiit. Qui Rosæ cordium arcana, & quæ ventura trahebantur, ostendit Deus, eandem legendi, scribendique artem edocuit, ut olim Sanctam Catharinam. Tandem eodem Magistro suæ mortis

tis diem, locum, horam edocta, nemini dulci-
 us, quam sibi, suoque funeri fortunata vates
 præcinuit.

CAPVT XIX.

ROSA mortis suæ præscia cum
 ultima ægritudine generosè luctatur,
 & sanctissimæ moritur.

FEsta Divo Bartholomæo dies, quo se mori-
 turam præsciebat, pretiosa, & chara illi fuit
 & studio singulari quotannis culta: hinc suo
 non contenta jejunio, aliquot innocentes pue-
 ros induxit: ut secum in hujus festi pervigilio
 jejunarent. Mirabatur Mater quid filia tam pe-
 culiare cum sancto Bartholomæo verteretur,
 donec audivit à Virgine, hunc sibi nuptialem
 diem fore. Supererat adhuc Rosæ triennium
 mortalitatis, cum ex gravi morbo decumbens
 videbatur omnibus vitæ marginem attigisse; at
 illa omnium judicio complorata, certò asseruit,
 distare nimirum optatissimam metam, ad quam
 properabat. Annum denique suæ ætatis trige-
 simum primum ingressa, cujus ad exitum se non
 deventuram cognoverat, quatuor ante obitum
 mensibus optimè valens Gundisalvi Quæstoris
 Uxorem admonuit de tempore, ac mortis ge-
 nere, quo viam universæ carnis igressura erat;
 quinimò & locum designavit; in quo corporis
 vinculis erat solvenda. Didicerat ex celebri